

ва царската хазна. Не обирът на хазната доминира обаче в интереса към новия войвода. Но и той, като толкова свои предходници, има **правото на войводата**, а това ще рече **правото на законника** и да нареди кой какво да донесе на четата му.

И тръгва Гено „герджик овчаря“, Гено „шилетарина“, Гено „ичеренина“ със заръки, чието неизпълнение не вещае добро. Най-напред да иде при ханджията Бойчо, да му занесе много здраве и да проводи на войводата „парите, намерените“:

дето ги Бойчо намери
в Жерувнянката кория,
в приведената хралупа,
във телешката вулия..

Оттам Гено да отиде с много здраве „при дяда Нягол чорбаджи“:

„Няголе, да ми проводиш
пушката гегълйката,
със сребърните азлъци,
дето я Нягол откупи
от онзи сетен сиромах,
без пара, без половина...“

Тези заръки получават и онези, които могат да обуят и облекат дружината, за да се стигне до простата и вековна философия на ножа:

– Да не ме струват, ще сляза,
главите ще им отрежа...

Има и други заръки обаче, които за Хаджи Димитър са най-честите. Събрал дружината, войводата ще проведе ритуала с **хайдучката клетва** с думите:

– Дружина вярна, сговорна,
слушайте какво ще кажа -
пушки, пищови снемайте
и ги на кръст направете,
ний да си клетва подадем:
с турци бой да се биеме,